

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.011/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe; eljáró képviselő: felperesi képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.618/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. napja között – a perrel érintett időszakban – az alperes szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete szolgálati csoport. működési körzet volt. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportot (a továbbiakban: csoport) alakított ki, amelyhez a felperes működési körzetével együtt a I-IV. működési körzetek tartoztak. A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan, a körzeti megbízotti működési körzetén és a csoport körzetén kívül is rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot és egyéb szolgálat feladatokat (TIK ügyeleti küldések, elővezetés, rendezvénybiztosítás). Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 02000-260/9-9/2025.szp. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében a perrel érintett időszakra (2023. március-május és augusztus hónapok kivételével) 695.712 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét 24 hónapra számítva a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában elsődlegesen a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában vitatva. Az összecszerűség körében a felperes számítási módját nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 695.712 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A keresetet a Hszt. a 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3)-(5) bekezdéseit, a 102. § (1) bekezdés b) pontját, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletét és a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 25. és 44. pontjait felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset a teljes perrel érintett időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozott a felperes beosztásához nem tartozó feladatok nem eseti jellegű és jelentős mértékű ellátását.

[5] Rögzítette, hogy a felperes egy korábbi – 2019. november 1. – 2022. augusztus 31. napjáig terjedő – időszak tekintetében más sikeresen érvényesítette az ugyancsak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti igényét. Abban az ügyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyó, jogerős ítéletében a megbízási díjra alapot adó, beosztástól eltérő többletfeladatnak tekintette, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása mellett járőri és egyéb szolgálati feladatokat látott el rendszeresen, huzamosabb időn át, részben működési körzetében, részben azon és a KMB csoport működési körzetén kívül. A másodfokú bíróság rámutatott arra is, hogy a KMB csoport létrehozása nem járt azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria joggyakorlatára is, amely szerint amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén és a csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult. E korábbi per megállapításaihoz képest vizsgálta, hogy a perbeli, a korábbi perhez hasonló tényállás mellett a jogszabályi környezet változása – azaz a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i és a Hszt. 2023. február 1-i módosítása – okán a felperes továbbra is jogosult-e a megbízási díjra.

[6] Az első, 2023. január 31-ig tartó időszak tekintetében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a és 24. § (1) bekezdésére figyelemmel – utalva a kialakult gyakorlatra – megállapította, hogy amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ennek okán a KMB Szabályzat módosítását követően sem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[7] A 2023. február 1. – 2024. december 31. közötti időszak esetében kiemelte, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára. Hangsúlyozta, hogy e rendelkezés módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdése ezért nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Megállapította, hogy a felperes a perrel érintett időszakban havonta átlagosan 10 szolgálati napot teljesített, amelyek közül 2023. január végéig havi 4-9 alkalommal, 2023. február 1. napjától 3-9 alkalommal látott el járőrszolgálati feladatokat, és – az alperes kimutatása szerint is – a saját működési körzeten kívüli feladatellátása rendszeres, visszatérő jellegű volt. A felperes ezért a perbeli időszakban nem eseti jellegű és a szolgálati beosztásába nem tartozó többletmunkát végzett. E feladatok ellátását a 2023. február 1. napjától hatályos jogi szabályozás szerint is rendszeresnek és jelentős többletmunkának

értékelt, amely alapján a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a teljes perbeli időszakra megbízási díjra jogosult.

[8] A megbízási díj összegszerűsége körében rögzítette, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, rendszeresen, munkaidejének jelentős részében a munkakörétől eltérő feladatokat látott el. A jogszabályi minimum szerinti megbízási díj alkalmazását emiatt nem tartotta indokoltnak, hanem – a kereseti kérelemnek megfelelően – annak közeli értékében, 75%-ban állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a jogalap kérdésében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3)-(5) bekezdéseit, és a 102. § (1) bekezdés b) pontját, a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletét, a KMB Szabályzat 2., 25. és 44. pontjait, valamint a Jat. 23. § (4) bekezdés és 24. § (1) bekezdését jelölte meg.

[10] Az elsőfokú eljárásban előadottakat részben megismételve előadta, hogy a járőri és körzeti megbízotti beosztás feladatai továbbra is határozottan elkülönülnek, ez utóbbit a KMB Szabályzat részletesen szabályozza. A KMB Szabályzat módosítását követően annak 2. b) és c) pontjai szerinti feladatellátásra a felperes a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén köteles, azonban e feladatok (rendőri jelenlét, helyi bűnmegelőzés, bűnüldözés és rendészet) ellátása nem jelenti, hogy a felperes járőrszolgálatot teljesített volna, csupán beosztásának megfelelő közterületi szolgálatot látott el, ami a megbízási díjra való jogosultságát nem alapozza meg. A KMB Szabályzat módosítása – amelyet az Országos Rendőr-főkapitány a Jat. 23. § (4) bekezdésének megfelelően megtehetett – nem ellentétes a 30/2015. BMr. szabályaival és nem sérti a Jat. 24. §-át sem. A körzeti megbízotti csoport létrehozására a KMB Szabályzat 15. pontja alapján a 2. pont a) alpontjában meghatározott feladatellátás hatékonysága érdekében került sor, míg a 2. pont b) és c) alpontok szerinti feladatellátást a rendőrkapitányság illetékességi területén kellett a felperesnek teljesíteni a KMB Szabályzat alapján. Ezt a felperes munkaköri leírása is tartalmazta.

[11] Álláspontja szerint, amennyiben elfogadható lenne, hogy a felperes nem a KMB Szabályzat 2. pont b) és c) alpontja szerinti feladatot látott el, hanem járőri feladatokat, az ítélet akkor is sérti a Hszt. 71. §-át és a 102. § (1) bekezdés b) pontját, mivel a felperes ez idő alatt is a saját beosztásához tartozó illetményét kapta, azaz a járőrbeosztáshoz tartozó illetményeknél magasabb illetményben részesült.

[12] Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottak az egyes szolgálati ágak feladatait sajátosan ötvöző rendőri munkát végeznek, amelyet azonban körzeti megbízotti szolgálatban

hajtának végre. A 30/2015. BM rendelet 2. melléklete csupán a szolgálati beosztásokat nevesíti, az egyes beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat egyéb normatív szabályok rögzítik. A KMB Szabályzat a körzeti megbízott feladatait részletesen, a járőri feladatoktól elkülönítve szabályozza. A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízott szolgálatteljesítési ideje legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a felperes ezért e feladatot látta el, nem járőri feladatot. A perbeli időszak alatt tehát mindvégig körzeti megbízotti szolgálatot és feladatokat látott el, mind a működési körzetében, mind a csoportkörzetében, mind a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén. Feladatellátása a KMB Szabályzatnak megfelelt, többletfeladatot nem látott el és a működési körzeten kívüli feladatellátás sem alapozza meg a megbízási díj iránti igényét.

[13] A belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésében és a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltak alapján a megbízási díj 75 %-os mértékű megállapítása eltűzött, mivel a felperes által ellátott feladatok többlet terhet nem jelentettek, ellátásukhoz szélesebb szaktudást nem igényeltek, felperes feladatait átfedő vagy azzal párhuzamos rendészeti feladatok voltak, amelyek ellátásáért az 50 %-os megbízási díj megállapítása is túlzó. E körben ismételten hivatkozott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra.

[14] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az ítélezési gyakorlatra utalással kiemelte, hogy a körzeti megbízott és járőr beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait párhuzamosan, egyidejűleg kell végrehajtani, azonban a két beosztás feladatai határozottan megkülönböztethetőek. A körzeti megbízotti csoport létrehozása sem teszi lehetővé az alperesnek, hogy a körzeti megbízottat mindenfajta alapfeladat ellátására kötelezze, emellett a felperesnek rendszeresen a csoportkörzeten kívül kellett feladatot ellátnia. A megbízási díj mértékére vonatkozó – az illetményalap 50-200 %-a közötti – jogszabályi keretből nem következik, hogy a jogszabályi minimumot kell alapnak tekinteni, az ítélezési gyakorlat is a középértéket (125%) tekinti kiindulási alapnak a mérlegelés során. Bár a felperes által ellátott feladatok az alacsonyabb járőri beosztáshoz tartoztak, ugyanakkor a megbízási díj mértékének meghatározásakor a figyelemmel kellett lenni a komoly többletterherre, a különböző típusú feladatok ellátására és az időben is jelentős mértékű többletfeladat-ellátásra is.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[15] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022.

augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítását, továbbá azt is, hogy ezt meghaladóan 2023. február 1-i hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatok az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy az alperes az ítéleti tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, a határozat anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést sérelmezte. E kötöttség alapján az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indoklásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[17] Okszerű volt az az ítéleti következtetés, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A körzeti megbízotti beosztás egy, az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon a felperes munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Az alperes által is hivatkozott KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy külön nevesített szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BM rendelet alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensék, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. A munkáltató esetenként valóban utasíthat a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére, ezzel azonban nem sértheti a kinevezés szerinti beosztást és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságot. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A kiforrott ítélkezési gyakorlat alapján jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.) Mindezen – a joggyakorlat által is megerősített – érvelés a felperes tekintetében is alkalmazandó volt.

[18] A Kúria határozataiban (pl. Kf.VII.39.525/2021/3. [K-KJ-2021-680]) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Amennyiben a rendszeresen elvégzett tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti,

hanem napi rendszerességgel ellátja, többlétszolgáltatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. [K-KJ-2022-1036], Kf.VII.45.006/2022/4. [K-KJ-2022-917]).

[19] A megbízási díjra való jogosultság ezért nem azon alapszik, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést vagy annak elvégzésére a szolgálati időn túl került-e sor, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. A megbízási díj jogalapja szempontjából mellékes az is, hogy a beosztáshoz nem tartozó feladatok milyen illetménykategóriájú más beosztáshoz tartoztak. Irreleváns ezért az a fellebbezési hivatkozás, hogy a felperes alacsonyabb illetménybesorolású beosztáshoz tartozó többletfeladatot látott el, mert a jogosultság megítélése körében annak van jelentősége, hogy a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, jelentős mértékben látott el a beosztásához nem tartozó feladatot, azaz többletfeladatot. E többletfeladat ellátás ténye és – 2023. február 1-ét követően – annak jelentős mennyisége és nem eseti jellege a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot – a felperes által csatolt és alperes által nem vitatott kimutatás szerint – megalapozza. A fellebbezés ezért e körben nem foghatott helyt.

[20] A fellebbezésben hivatkozott KMB csoportnak jelen esetben nincs jelentősége – mert bár a saját körzeten kívüli munkavégzés az ítélkezési gyakorlat szerint megbízási díjra jogosít – jelen esetben mind a felperes, mind az alperes saját kimutatása alapján is megállapítható volt – ahogyan azt az elsőfokú bíróság helyesen meg is tette –, hogy a felperes szolgálati ideje jelentős részében a csoportkörzeten kívül végezte az egyébként beosztásához sem tartozó járőr és egyéb feladatokat. A fellebbezési érvelés ezért ez okból is súlytalan.

[21] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális distinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a

szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel vagy a Hszt.-vel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) szolgáló szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[22] A Szolgálati Szabályzatnak az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érveléssel az alperes az elsőfokú ítéleti álláspontot sikerrel nem támadhatta. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati előjárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.). Ez a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Az eldöntendő kérdés a perben nem az volt, hogy az alperes jogszerűen utasíthatta-e a felperest a kimutatás szerinti feladatok ellátására, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság ezért megalapozottan állapította meg a teljes perbeli időszakra, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

[23] A megbízási díj összegszerűsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes a fellebbezésben e körben megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. (4)-(5) bekezdését és a 102. § (1) bekezdés b) pontját, valamint a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését jelölte meg, amelyek nem tekinthetők a mérlegelés jogszerűségével ekvivalens eljárásjogi rendelkezéseknek, amely mentén az elsőfokú bíróság összegszerűség körében hozott döntése érdemben felülbírálható lenne. Fellebbezésében az elsőfokú ítéleti tényállást nem támadta, a bizonyítékok értékelését nem kifogásolta, olyan tényszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését

okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Ennek figyelembevételével a másodfokú bíróság arra a jogi álláspontra jutott, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése okszerű volt. Figyelemmel volt a többletfeladatok ellátásával kapcsolatos munka időigényére és gyakoriságára, a feladatellátással járó többletteleherre.

[24] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg, a felperes által kért összegben.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (55.657 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[27] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 26.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró

